अथात्मनः शब्दगुणं गुणज्ञः पदं विमानेन सर्गः १३
विगाहमानः। रत्नाकरं वीक्ष्य मिथः स जायां
रामाभिधानो हरिरित्युवाच ॥१॥ वैदेहि पश्याम
लयाद्विभक्तं मत्सेतुना फेनिलमम्बुराशिं। छायापथे
नेव शरत्प्रसन्नमाकाशमाविष्कृतचारुतारं ॥२॥

अथेति। अथ स हरिर्विष्णुर्मिथो रहसि जायां सीतामिति
वक्ष्यमाणप्रकारमुवाच किं० हरिः रामाभिधानो रामनामा
पुं० किं० हं विमानेन पुष्पकेण आत्मनः स्वस्य पदं विष्णुपदमा
काशं विगाहमानः सञ्चरमाणः पुं० किं० हं गुणज्ञः किं कृत्वा रत्ना
करं समुद्रं वीक्ष्य दृष्ट्वा किं आत्मनः पदं शब्दो गुणो यस्य तत्
॥१॥ वैदेहीति। हे वैदेहि त्वमम्बुराशिं समुद्रं पश्य किं अम्बुं मम
सेतुना आलिना आमलयात् मलयपर्वतपर्य्यन्तं विभक्तं विभागं
प्राप्तं पु० किं० अं फेनिलं फेनवन्तं कमिव आकाशमिव किं आकां
छायापथेन आकाशेदृश्यमानेन रेखा रूपेण विभक्तं पु० किं०
आं शरदा ऋतुना प्रसन्नं स्वच्छं पु० किं० आं आविष्कृताः प्रकटी
कृतास्चारवोरम्यास्तारा यस्मिन् तम् ॥२॥